Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26114
Copyright: Admont, Benediktinerstift

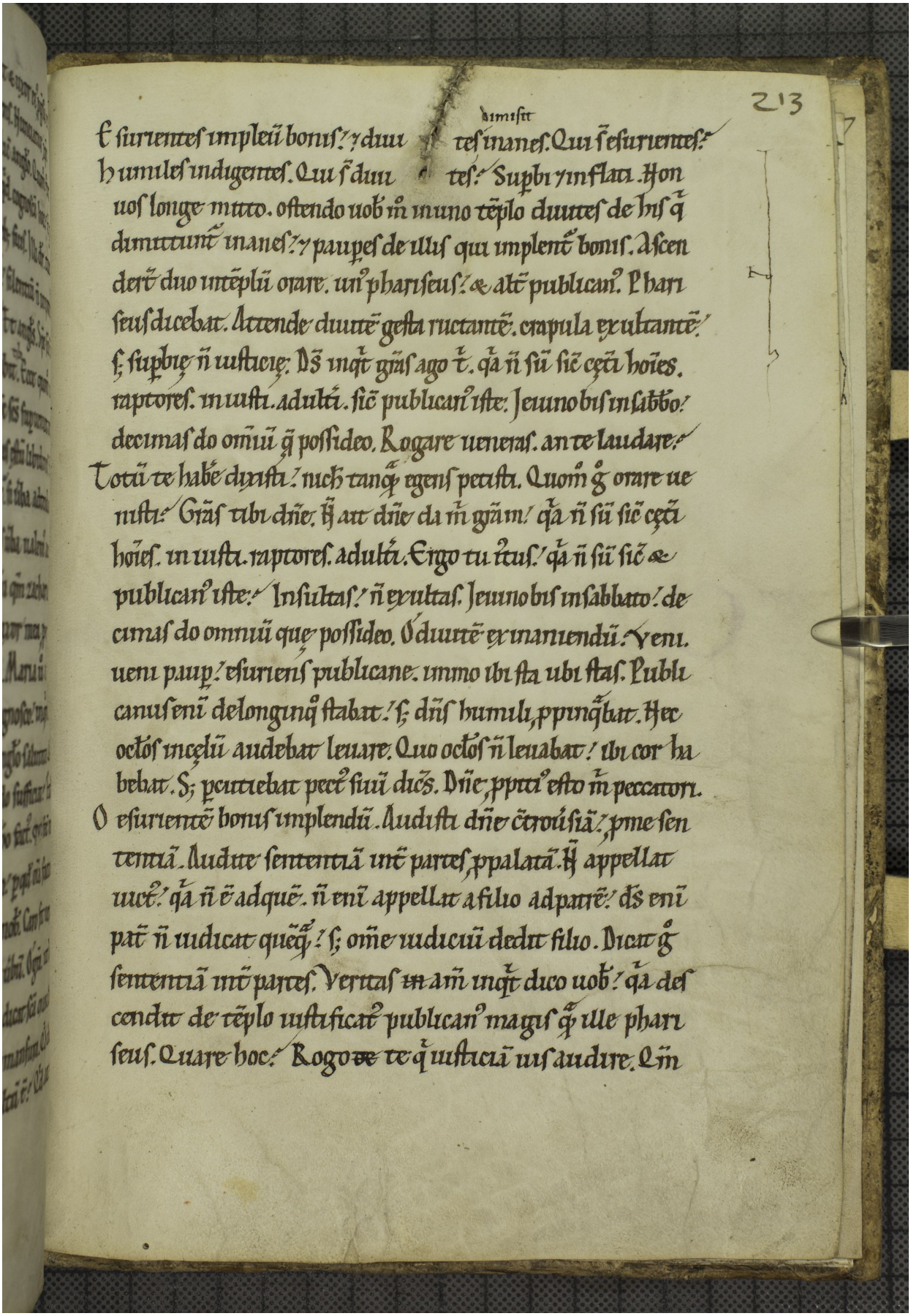

213

dimisit

Et siuientes impleuit bonis. et diui tes inanes. Qui se esurientes.
humiles indigentes. Qui se diui tes. Superbi et inflati. Non
uos longe mitto. ostendo uobis in uno tẽplo duuites de his q̃
dimittuntur inanes. et pauperes de illis qui implentur bonis. Ascen
derũt duo in tẽplũ orare. unus pharisеus. et alter publicanus. Phari
seus dicebat. Attende duuitẽ gesta ructantẽ. crapula exultantẽ.
Et superbie ñ iustitie. Ds inq̃t grãs ago t̃. q̃a ñ sũ sicẽ cęteri homines.
raptores. iniusti. adulteri. sicẽ publicanus iste. Jeuno bis in sabbto.
decimas do omniũ q̃ possideo. Rogare uenerat. an te laudare.
Totũ te habẽ diuisti. nuch tanq̃ egens petisti. Quom̃ g orare ue
nisti. Grãs tibi dñe. Et ait dñe da mihi grãm. q̃a ñ sũ sicẽ cęteri
homines. iniusti. raptores. adulteri. Ergo tu iustus. q̃a ñ sũ sicẽ &
publicanus iste. Insultas. ñ exultas. Jeuno bis in sabbato. de
cimas do omniũ quę possideo. O diuitẽ exinaniendũ. Veni.
ueni paup. esuriens publicane. immo ubi sta ubi stas. Publi
canus enim delongiuq̃ stabat. Et dñs humili, ppinquabat. Hec
oculos in cęlũ audebat leuare. Quo oculos ñ leuabat. ubi cor ha
bebat. Et percutiebat pectus suũ dicẽs. Dñe, ppitius esto mihi peccatori.
O esurientẽ bonis implendũ. Audisti dñe ẽtroúsiã. pme sen
tentiã. Audite sententiã inter partes, ppalatã. Et appellat
uiuẽ. q̃a ñ ẽ adquẽ. ñ enim appellat a filio ad patrẽ. ds enim
patẽ ñ iudicat quẽq̃. Et omne iudiciũ dedit filio. Dicit g
sententiã inter partes. Veritas ~~in~~ am̃ inq̃t dico uobis. q̃a des
cendit de tẽplo iustificatus publicanus magis q̃ ille phari
seus. Quare hoc. Rogo ~~te~~ te q̃ iustitiã uis audire. Cum